

РЕШЕНИЕ

№ 924

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11432** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез процесуален представител юрк. А., против решение от 24.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 15349/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2 - ри състав. С това решение е изменено Наказателно постановление № 27 – 0001054/27.03.2020 г., издадено от изпълнителен директора на изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение по чл. 12, ал. 2 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставените услуги, като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 3000 /три хиляди/ лв. на 200 (сто) лева по чл. 415в, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Касаторът не споделя извода на СРС, че случаят покрива хипотезата на привилегирования състав на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Счита, че дори и формално да са налице кумулативно предпоставките за прилагане на чл. 415в, ал. 1 от КТ, случаят не е маловажен, тъй като нарушението не е отстранено веднага, както и

не е изолиран случай. АНО правилно е ангажирал отговорността на работодателя. По тези съображения касаторът моли за отмяна на процесното решение и потвърждаване на наказателното постановление, в частта за основанието и размера на наложената имуществена санкция. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез адв. М., оспорва касационната жалба. Поддържа отговора на касационната жалба по съображенията изложени в същия. Претендира присъждане на разноски, съобразно предоставен списък. Моли жалбата за разноските да бъде уважена.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд фактическата обстановка е установена напълно. От доказателствата по делото е видно, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 26.02.2020 г., [фирма] в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на КТ за това, че не е подало в законоустановения срок /до започване на предоставянето на услугата на строителен обект - съоразение (селскостопански надлез) на км.320 +895, на строеж Автомагистрала – Х.“, в землище на [населено място], [община] на 20.11.2019 г. /по установения ред по електронен път, чрез подържания от ИА „ГИТ“ Единен национален уебсайт на командированите работници/, заявление с необходимите данни за заетостта на командирования работник К. – А. К.. Посочено е, че нарушението е извършено на 19.11.2019 г. За констатираното нарушение е съставен АУАН от 26.02.20 г., връчен на сочения за нарушител и подписан без възражения. В законоустановения срок са подадени писмени възражения, които са приети за неоснователни. Установява се още, че на 27.02.2020 г. дружеството е изпълнило своето задължение като е подало електронно заявление чрез Единен национален уебсайт на ИАГИТ, съдържащо данни за заетостта на командирования работник К. – А. К., гражданин на Република Румъния. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че АУАН и съставеното въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, но случаят покрива хипотезата на привилегирования състав на чл. 415в, ал. 1 от КТ. По тези съображения съдът е изменил процесното НП по отношение основанието и размера на административното наказание, като вместо имуществена санкция от 3 000 лв. по чл. 416, ал. 5 от КТ е определил имуществена санкция в размер на 200 лв. по чл. 415в, ал. 1 от КТ.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

В случая е безспорно установено, че [фирма] в качеството му на работодател по

смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на КТ за това, че не е подало в законоустановения срок /до започване на предоставянето на услугата на строителен обект- съоразение (селскостопански надлез) на км.320 +895, на строеж Автомагистрала – Х.“, в землище на [населено място], [община] на 20.11.2019 г. /по установения ред по електронен път, чрез подържания от ИА „ГИТ“ Единен национален уебсайт на командированите работници/, заявление с необходимите данни за заетостта на командирования работник К. – А. К. в нарушение на разпоредбата на чл. 12, ал. 2 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги. Съгласно чл. 12, ал. 1 е менено задължение за работодател или предприятие, който осигурява временна работа от държава членка или от трета държава, или определено от него лице да подава и ИА „ГИТ“ заявление, съгласно приложение № 2, като изрично са изброени данните, подлежащи на вписване в него. В ал. 2 на същата норма е посочено, че заявлението по ал. 1 се подава по електронен път, чрез единния национален уебсайт по чл. 10, ал. 1, най – късно до започване на предоставянето на услугите. По делото не са събрани доказателства, оборващи фактичката обстановка, описана в АУАН и НП. В този смисъл, посоченото в НП административно нарушение се явява доказано по един безспорен начин.

Като основание за ангажиране на отговорността на работодателя, АНО е посочил разпоредбата на чл. 414, ал. 1 от КТ, като е наложил имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

Съгласно чл. 414, ал. 1 от КТ работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева.

Касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че случаят покрива хипотезата на привилегирания състав на чл. 415в, ал. 1 от КТ. В Кодекса на труда е уреден специален състав на отговорност за маловажни нарушения. Съгласно посочената разпоредба /чл.415в, ал.1 от КТ/ за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В тези случаи не е предвидено освобождаване от административнонаказателна отговорност (за разлика от тези по чл. 28 от ЗАНН), а налагане на същото по вид административно наказание – парична санкция, но в многократно по-нисък размер.

В случая са налице предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Съдът споделя изводите на СРС, че нарушението и неговите последици са отстранени непосредствено след установяването му от контролните органи на ИА „ГИТ“. Видно от протокола за извършена проверка, контролната дейност по установяване на нарушението е приключила на 26.02.2020 г., когато е съставен и АУАН, а на 27.02.2020 г. процесното дружество е изпълнило задължението си да декларира всички обстоятелства, свързани с командирования служител – К. А.. Правилно е отчетел и обстоятелството, че нарушението е първо, както и че не са произтекли значими вреди за работника. Съдът законосъобразно е определил имуществена санкция в средния размер.

По изложените съображения, като е преквалифицирал нарушението в маловажно по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ и е намалил размера на имуществената санкция от 3

000 лв. на 200 лв., съдът е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

От процесуалния представител на ответника се претендират разноски за адвокатско възнаграждение по списък, които следва да се присъдят, с оглед изхода на спора, в размер на 410,72 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, VI касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 15349/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2 - ри състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на [фирма], разноски по делото в размер на 410,72 /четиристотин и десет лева и седемдесет и две стотинки/ лева за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: